

Forhøjelse, der er kommet i Told- og Forbrugsskatterne siden da. Men i den radikale Regerings Tid har det ærede Medlem Hr. Borgbjerg være med til omtrentlig at 6-doble Spiritusskatten, og Øllet har han været med til at fordoble $2\frac{1}{2}$ Gang. Og hvad Tobakken angaar, for ikke at glemme den, var der kun en Beskatning paa Cigaretter af 800 000 Kr., og de Herrer satte den op til 25,1 Millioner, altsaa til godt 30 Gange saa meget. Og de gik videre endnu, thi de holdt sig ikke alene til det stærke Øl, men tog saamænd Afholdsollet med og beskattede det, det hørte ogsaa med ind under Luksusforbruget.

Derfor synes jeg, det er underligt, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg nu er meget imod disse Skatter. Og for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Rode. Thi naar det ærede Medlem taler om Planløshed og Principløshed, saa maa jeg have Lov til at sige, at der har aldrig været en saadan Planløshed i Skatteordningen som netop i den radikale Regerings Dage. Det var fra Haanden i Munden, man havde Skatte-love. Hvert Aar ændrede man Skatte-lovene, Aar efter Aar, og Princippet i disse Skattelove var meget vanskeligt at faa fat i. Adskillige Gange havde vi, som var Opposition den Gang, Lejlighed til at rette adskilligt ved disse Skattelove. Jeg mindes saaledes en Gang, da det alene skulde være Formuen, der skulde have Beskatning, saa skulde man jo tro, at de holdt deres Haand over de smaa Formuer, men noget saadant var der ikke Tale om, nej, man begyndte allerede at lægge paa ved 10 000 Kr.s Formue, og da vi gik imod det, sagde den radikale Ordfører: Ja, men Folk maa da hellere have 10 000 Kr. og saa betale 1 Kr. mere end slet ingenting at have. Det var Motiveringen. Men da det gik op for dem, at der var adskillige Tusinder, som havde en saadan Formue, men alligevel ikke kom til at svare Indkomstskat til Staten, faldt man alligevel til Føje og gik med til, at det blev ændret. Jeg mindes en anden Gang, det var i 1917—18, at der blev foreslaet et Tillæg til Indkomst- og Formueskatten; da holdt man op med $4\frac{1}{2}$ pct. paa Millionindtægterne. Vi stillede et Ændringsforslag, hvorved Skatteprocenten blev sat op til 8, og i den Debat, som jeg senere havde med den daværende Finansminister, undskyldte han sig med, at han ikke havde troet, det kunde gennemføres i Landstinget, hvortil jeg sagde, at saa maatte han kende det Ting daarligt.

Jeg nævner blot dette for at vise, hvilken Planløshed der raadede i den Skatte-

ordning, der blev gennemført — det var for øvrigt ikke nogen Skatteordning, men en Skat paa bedste Beskud, taget der, hvor de til enhver Tid kunde faa Pengene. Jeg synes, at naar man har en saadan Fortid, og naar man blev ramt af den haarde Nødvendighed, da Merindkomstskatten ikke kunde slaa til, og man ikke kunde komme høiere op med Indkomst- og Formueskatten, at maatte gaa til Beskatning af Øl og Spiritus og Tokak — det var Luksus den Gang, og det er det formentlig ogsaa den Dag i Dag —, skulde man være lidt forsigtig.

Den eneste finansielle Betragtning, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen fremsatte, var den, at de to første Aar, den nuværende Regering sad ved Roret, havde den en større Skatteindtægt, end den forrige Regering havde haft i sine sidste to Aar, 1918—19 og 1919—20. Men det er mærk-værdigt, at fremhæve dette; thi ganske vist er det rigtigt nok, at naar man lægger de to sidste Skatteaar sammen, var Skatteindtægten 25 Mill. Kr. større end i den radikale Regerings to sidste Aar, men Driftsindtægten var 148 Mill. Kr. mindre, og det er jo dog det, det kommer an paa.

Men naar det ærede Medlem endelig vil have 1918—19 med — det Aar, som var et Smertensaar for den daværende Regering —, saa skal han ogsaa have Lov at faa det med, thi det er ganske interessant at dvæle ved det Aar. Forholdet var den Gang, at Driften gav ikke mindre end 153 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.s Underskud — det var det Aar, i hvilket Valget havde fundet Sted, ved hvilket man havde talt om de mange Penge, man havde i Kassen. Det viste sig at være fuldkommen Bluff, man havde overhovedet ikke Overblik over, hvordan den finansielle Situation var; thi det første, der blev gjort, da Rigsdagen traadte sammen, var at optage et Laan paa 60 Mill. Kr. og senere i Februar Maaned et Laan paa 120 Mill. Kr. samt at inddrage Krigsforsikringen; nogle og tredive Mill. Kr. Det vil med andre Ord sige, at man ved Laan og Inddragning af disse Penge skaffede sig et Beløb paa over 200 Mill. Kr., og endda viste Regnskabet, da det kom, et Underskud paa 15 Mill. Kr. Hvis det er det Aar, de Herrer vil dvæle ved, saa skal der fra min Side ikke være noget til Hinder derfor, thi saadan saa Billedet jo ud.

Men saa kom Gyldenaaret 1919—20. Det var i Sandhed et Gyldenaar, og hvad var det, der bevirkede dette Gyldenaar? Ja, det, der slog Hovedet paa Sømmet, var Toldindtægternes stærke Stigning, det var Snapsen, Øllet og Tobakken. Told- og Forbrugsskatterne gik op fra 83 Mill. Kr. til